

Dosarul nr. 2ra-223/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. V. Holban)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, M. Anton, V. Clima)

ÎNCHEIERE

21 aprilie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul legal al recurenteii Angela Gheorghîța, Ilie Gîlca,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Angela Gheorghîța împotriva Luciei Gheorghîța, intervenienți accesorii Ana-Lucia Gheorghîța, Societatea cu Răspundere Limitată „Augur-Perla” și Societatea cu Răspundere Limitată „Raisanlux” cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 29 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 11 septembrie 2014, Angela Gheorghîța a depus cerere de chemare în judecată împotriva Luciei Gheorghîța, intervenienți accesorii Ana-Lucia Gheorghîța, S.R.L. „Augur-Perla” și S.R.L. „Raisanlux” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, a fost căsătorită cu Radu Gheorghîța, fiul Luciei Gheorghîța, iar la data de 30 aprilie 2011, căsătoria între ei a fost desfăcută.

Menționează reclamanta că, la 15 martie 2011, a încheiat cu Radu Gheorghîța contractul nr. 3790 cu privire la împărțirea averii comune a soților dobândită în timpul căsătoriei, autentificat notarial de către notarul public Daniela Țurcan.

Afirmă că, la 03 iulie 2013, Radu Gheorghîța a primit de la ea, fără nici un temei legal sau contractual, suma de 11 184 711 lei, fapt confirmat prin recipisa întocmită și semnată personal de către Radu Gheorghîța.

Susține că, conform recipisei semnată și întocmită de către Radu Gheorghîța, ultimul a primit de la companiile, care sunt conduse de către ea, suma de 11 184 711 lei din suma de un milion de dolari SUA, care îi revine.

Declară că, Radu Gheorghîța a primit banii personal de la ea și nicidecum de la o oarecare companie, prin urmare, banii urmează să-i fie restituiți ei.

Relevă că, la momentul transmiterii mijloacelor bănești la data de 03 iulie 2013, nu avea nici o obligație față de Radu Gheorghîța, fiind divorțată de acesta încă în anul

2011, tot în acel an au partajat pe cale amiabilă averea obținută în timpul căsătoriei cu el, iar careva obligații morale sau de alt gen nu a avut față de Radu Gheorghita.

Invocă că, la 30 ianuarie 2014, Radu Gheorghita a decedat, iar în urma decesului, declarație de acceptare a moștenirii au depus fiica Ana-Lucia Gheorghita și mama Lucia Gheorghita, dosarul succesoral fiind gestionat de notarul public Daniela Turcan.

Menționează că, la data de 08 iulie 2014, s-a adresat notarului public Daniela Turcan cu cerere, prin care a solicitat succesorilor executarea obligației de restituire a sumei de 11 184 711 lei, cererea în cauză fiind transmisă pârâtei Lucia Gheorghita la data de 31 iulie 2014, fapt confirmat prin cererea întocmită de aceasta, însă a refuzat să o execute, motiv ce a determinat-o să înainteze prezenta cerere de chemare în judecată.

Sușine că, Lucia Gheorghita a acceptat succesiunea și urmează să primească în proprietate 1/2 cotă-parte din toată averea succesorală a defunctului, prin urmare, aceasta urmează să efectueze plata unică, care este echivalentă cu o jumătate din suma totală a obligației de 11 184 711 lei, și anume, suma de 5 592 355 lei, dar nu mai mult de costul averii succesurale primite.

Cere reclamanta Angela Gheorghita de la pârâtă Lucia Gheorghita, încasarea datoriei în sumă de 5 592 355 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru, din 08 aprilie 2019, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Angela Gheorghita, ca fiind neîntemeiată. Au fost anulate măsurile de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea Judecătoria Chișinău, sediul Botanica, din 16 septembrie 2014.

Prin decizia din 29 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea de apel depusă de Angela Gheorghita și s-a menținut hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 08 aprilie 2019.

În motivarea deciziei emise, instanța de apel a conchis că, soluția dată de prima instanță privind respingerea acțiunii este întemeiată și corectă, or, apelanta nu a prezentat probe suficiente, pertinente și concludente care ar demonstra existența datoriei.

Mai mult decât atât, din materialele cauzei și anume din conținutul recipisei din 03 iulie 2013, (f.d. 13, V. 1), nu rezultă că Radu Gheorghita și-ar fi asumat careva obligații față de apelantă. Or, Radu Gheorghita a primit suma de 11 184 711 lei din totalul sumei de un million de dolari SUA, în contul stingerii unei creanțe existente.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că apelanta nu a demonstrat existența datoriei avute de Radu Gheorghita față de aceasta.

Sub acest aspect, instanța de apel a apreciat critic afirmațiile enunțate, or, apelanta nu a prezentat dovezi clare care ar argumenta existența creanței.

La 04 decembrie 2020, Angela Gheorghita a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 29 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii depuse de aceasta.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Recurenta a opinat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Suplimentar au fost indicate circumstanțe și motive identice celor din cererea de apel.

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 29 iulie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 04 decembrie 2020.

Materialele cauzei atestă expedierea și receptionarea copiei deciziei integrale participanților la proces la 07 octombrie 2020, conform scrisorii de însoțire (f.d.212, V II), fapt confirmat și de către recurentă (f.d. 12, V III). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către reprezentantul legal al recurentei Angela Gheorghiuța, Ilie Gîlca, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul legal al recurentei Angela Gheorghiuța, Ilie Gîlca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are

caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul legal al recurentei Angela Gheorghiuța, Ilie Gîlca.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul legal al recurentei Angela Gheorghiuța, Ilie Gîlca, împotriva deciziei din 29 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Dumitru Mardari

Galina Stratulat